

Kære fodslawvenner

Blohusvandring i solskin den 31. marts

Dagen viste sig fra sin absolut pæneste side med højt solskin og svag vind. 91 fodslawere havde løst startkort på vor såkaldte førte vandring 6 og 12 km. På begge ruter kom man forbi alle de smukke, bemærkelsesværdige og historiske steder, vi kunne finde i området - bl.a. det nys opførte sømærke ved Blokhus, som nu igen står som byens vartegn.

Vi benævner godt nok turene som "førte vandring", men betegnelsen "en guidet tur" ville nok være mere dækkende p.g.a. turledernes (Finn Grundsøe og Herluf Trudslev) fortællinger undervejs om områdets historie. Så- ud over natur - og samværsoplevelserne - så fik turene også en historisk dimension.

Vi mangler lagerplads!!!

Her i en skrivende stund er det endnu ikke lykkedes os at finde tilstrækkelig lagerkapacitet. Vor tidligere formand - Oskar - må stadig stille lade og lagerrum til rådighed for vore fodslaw-remedier som rastmateriel, arkivmateriale m.m.

Så - hvis nogen har kendskab til, hvor der i såvel privat eller offentligt regi skulle findes ca. 10 - 15 m² lagerkapacitet i Jammerbugt Kommune, så vil vi være meget taknemmelige for at få disse oplysninger.

PS:

- Vi er p.t. 90 familiemedlemskaber
- Husk: Bulbjerg - Valbjerg vandring d. 23. juni.

Vandring i "De blå Bjerge"

Den 21/4 gik motionsturen til bl.a. Aurikeldalen i "De blå Bjerge" .

Nu er det ikke "De blå Bjerge" som Dissing synger om men "bjerge, der er også kan mane til stille eftertænksomhed, nemlig Lien Bakker vest for Fosdalen. Vi var 65 med for at opleve, hvad dagens turlleder (Eli) ville vise os på denne smukke forårsdage.

Det var virkelig en sand nydelse, hvor vi ikke alene kunne høre fuglene synge men også dufte den jomfruelige natur med de mange nyudsprungne forårsblomster - anemoner, violer - og ikke mindst aurikler, som har givet dalen dens uofficielle navn.

Som sidegevinst fik jeg også en indføring i svampeverdenen, da Eli viste, hvor Judasøre groede på nogle gamle forkrøblede hylde træer - her meget indtørrede i april .

Det er en lidt kringlet historie om, hvordan svampen kom til at hedde Judasøre. Bibelen fortæller, at Judas forrædt Jesus, men fortrød og gik hen og hængte sig i et træ. Hvor hans øre ramte træet, voksede svampen judasøre ud. Den voksede tidligere udelukkende på hylde her i norden. Man mener, at det var kirken, der skabte den onde myte om hylden, da den i den nordiske gudelære blev anset for at være et helligt træ med helbredende egenskaber. Men nok om det - Judasøret er en spiselig svamp, som kan tilberedes efter at den har ligget i vand. Den skulle efter sigende være god i salater og sammenkogte retter

Med venlig hilsen. dbv.